

[Anker Lau.]

forbundet her i tinget. Jeg forstår, det har været en svær opgave for det ærede medlem, og jeg skal såmænd heller ikke komme dybere ind på det. Hvis det ærede medlem imidlertid vil påstå, at lovforslaget bærer tydeligt præg af retsforbundets synspunkter, må jeg sige, at det ærede medlem giver udtryk for større nøjsomhed, end jeg egentlig havde tiltænkt det ærede medlem. Det ærede medlem sagde endvidere, at det ikke var retsforbundets mening at afvikle denne lov i for stærkt tempo. Jeg vil minde om, at der sidste år blev stillet forslag om, at loven skulle ophæves til nytår. Det forekom i hvert fald dengang, at det var i lovlig stærkt tempo. Det er ikke vor hensigt at afvikle den så hurtigt. Vi kunne have tænkt os en mere fornuftig tilrettelæggelse, så der kunne tages rimelige hensyn, som det ærede medlem sagde i dag, til berettigede interesser. Jeg må forstå, at man nu erkender, at det, man lavede sidste år, var temmelig uforsvarligt. Det ærede medlem hr. A. C. Normann fulgte den gamle recept at henvise til, hvad vi gjorde, da vi havde regeringen for så og så mange år siden o. s. v. Jeg kan henvise til den besvarelse, jeg gav sidste år og ved de foregående forhandlinger. Det er et argument, der ikke er noget argument, men som kommer frem hvert år. Jeg behøver jo ikke at gå så langt tilbage i argumentationen for mine synspunkter; jeg kunne nøjes med at henvise til en artikel, som ikke er mere end et halvt år gammel, af den højtærede handelsminister, og jeg kunne for så vidt også henvise til retsforbundets tidligere stilling, der kun er ét år gammel. I øvrigt er der ingen, der har ønsket den pludselige ophævelse, ja, måske ønsket, men dog ikke tænkt sig muligheden deraf. Selvfølgelig vil vi i den fastlagte afvikling i pagt med udviklingen i Europa o. s. v., som vi forestiller os, tage rimeligt hensyn.

Må jeg så sige til det ærede medlem hr. Chr. Christiansen i anledning af nogle bemærkninger, da han første gang havde ordet, at jeg synes, han kom lidt i konflikt med ministeren og problemstillingen med hensyn til ordet „valutalov“. Det ærede medlem fandt igen frem til beskæftigelses- og beskyttelsesformålet og fremkom med

en lang række betænkeligheder. Jeg skal her henvise til ministerens mange gange omtalte artikel: denne lov skaber ingen beskæftigelse, tværtimod beskytter den et højt prisniveau og et højt omkostningsniveau. Det synes jeg må være noget i retning af en selvfølge, og jeg må tilstå — nu har vi snakket så meget om navneforandring på forskellige områder — at hvis denne lovs og det tilsvarende kontors navn virkelig skulle svare til lovens indhold i dag, skulle loven hedde „lov til værn for et højt omkostningsniveau i Danmark“, og man kunne passende omdøbe varedirektoratet til „kontor til fremme af konkurrencebegrænsning“.

Weikop: Den højtærede handelsminister sagde, at det var ret ligegyldigt, hvem der bar udgifterne ved en foranstaltning, som handelsministeriet gennemførte, kommunerne eller staten, for det var borgerne, der skulle betale i begge tilfælde. Jeg kunne meget vel tænke mig, at overborgmesteren i København ikke vil dele den højtærede handelsministers syn og i og for sig er meget ked af, at staten har afslået at betale, jeg husker ikke hvor meget, et eller andet beløb, 75 000 kr. eller sådan noget. Det er selvfølgelig småpenge for handelsministeren, men det er ikke småpenge for Københavns kommune.

Når jeg har fremhævet det meget uheldige i at lægge administrative regler så fast i loven, som den højtærede minister er inde på, er det egentlig, fordi den højtærede minister i sin fremsættelsestale sagde sådan noget lignende som, at der ikke måtte gå valuta til spil, og også sagde, at man skal være forsigtig med at anerkende nye importører. Det kunne jo så være, at ministeren vil sige, at det skal være de mest effektive virksomheder, der skal have ret til at importere, og det kunne være, at ministeren fandt, at Kooperationen bedst kunne udnytte bevillingerne, men hvad så med de andre importører? Jeg kan ikke se, hvorfor stordriften inden for handelen skal favoriseres så stærkt; jeg synes, der må være plads til helt nye virksomheder.

Jeg kan her ikke lade være med at nævne, at den højtærede minister og jeg forleden dag var til rusfest, hvor den højtærede